

Deuteronomy 29

א ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהם אתם ראייתם את כל-אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארצו: ב המסות הגדלות אשר ראו עיניך האותות והמופתים הגדלים ההם: ג ולא-נתן יהוה לכם לב לדעת ועיניכם לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ד ואולף אתכם ארבעים שנה במדבר לא-בלו שלמתיכם מעליכם ונעלף לא-בלתה מעל רגלך: ה לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ו ותבאו אל-המקום הזה ויצא סיון מלך-חשבון ועוג מלך-הבשן לקראתנו למלחמה ונכס: ז ונקח את-ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ח ושמתם את-דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשפילו את כל-אשר תעשו: (פ)

נצבים

ט אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם ושטריכם כל איש ישראל: י טפכם נשיכם וגרד אשר בקרב מחניד מחטב עציך עד שאב מימך: יא לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: יב למען הקים-אתך היום | לו לעם והוא יהיה-לך לאלהים כאשר דבר-לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: יג ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את-הברית הזאת ואת-האלה הזאת: יד כל את-אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום:

טו כי-אתם ידעתם את אשר-ישנו בארץ מצרים ואת אשר-עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: טז ותראו את-שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: יז פן-יש בכם איש אר-אשה או משפחה אר-שבת אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את-אלהי הגוים ההם פן-יש בכם שרש פרה ראש ולענה: יח והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה-לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה:

יט לא-יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף-יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל-האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את-שמו מתחת השמים: כ והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה:

1 Moses summoned all Israel and said to them: You have seen all that Adonai did before your very eyes in the land of Egypt, to Pharaoh and to all his courtiers and to his whole country: 2 the wondrous feats that you saw with your own eyes, those prodigious signs and marvels. 3 Yet to this day Adonai has not given you a mind to understand or eyes to see or ears to hear. 4 I led you through the wilderness forty years; the clothes on your back did not wear out, nor did the sandals on your feet; 5 you had no bread to eat and no wine or other intoxicant to drink—that you might know that I Adonai am your God. 6 When you reached this place, King Sihon of Heshbon and King Og of Bashan came out to engage us in battle, but we defeated them. 7 We took their land and gave it to the Reubenites, the Gadites, and the half-tribe of Manasseh as their heritage. 8 Therefore observe faithfully all the terms of this covenant, that you may succeed in all that you undertake.

Nitzavim

9 You stand this day, all of you, before Adonai your God—your tribal heads, your elders and your officials, all the men of Israel, 10 your children, your wives, even the stranger within your camp, from woodchopper to water drawer— 11 to enter into the covenant of Adonai your God, which Adonai your God is concluding with you this day, with its sanctions; 12 to the end that He may establish you this day as His people and be your God, as He promised you and as He swore to your fathers, Abraham, Isaac, and Jacob. 13 I make this covenant, with its sanctions, not with you alone, 14 but both with those who are standing here with us this day before Adonai our God and with those who are not with us here this day.

15 Well you know that we dwelt in the land of Egypt and that we passed through the midst of various other nations through which you passed; 16 and you have seen the detestable things and the fetishes of wood and stone, silver and gold, that they keep. 17 Perhaps there is among you some man or woman, or some clan or tribe, whose heart is even now turning away from Adonai our God to go and worship the gods of those nations—perhaps there is among you a stock sprouting poison weed and wormwood. 18 When such a one hears the words of these sanctions, he may fancy himself immune, thinking, “I shall be safe, though I follow my own willful heart”—to the utter ruin of moist and dry alike (or, “adding drunkenness to thirst”).

19 Adonai will never forgive him; rather will Adonai’s anger and passion rage against that man, till every sanction recorded in this book comes down upon him, and Adonai blots out his name from under heaven. 20 Adonai will single them out from all the tribes of Israel for misfortune, in accordance with all the sanctions of the covenant recorded in this book of Teaching.

כא ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראה את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהיה בה: כב גפרית ומלח שרפה כל-ארצה לא תגדע ולא תצמיח ולא יעלה בה כל-עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים [ווצבאים] אשר הפך יהיה באפו ובחמתו: כג ואמרו כל-הגוים על-מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: כד ואמרו על אשר עזבו את-ברית יהוה אלקי אבותם אשר כרת עםם בהוציא אתם מארץ מצרים: כה וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעו ולא חלק להם: כו ויחר-אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את-כל-הקללה הכתובה בספר הזה: כז ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל-ארץ אחרת כיום הזה:

21 And later generations will ask—the children who succeed you, and foreigners who come from distant lands and see the plagues and diseases that Adonai has inflicted upon that land, 22 all its soil devastated by sulfur and salt, beyond sowing and producing, no grass growing in it, just like the upheaval of Sodom and Gomorrah, Admah and Zeboiim, which Adonai overthrew in His fierce anger— 23 all nations will ask, “Why did Adonai do thus to this land? Wherefore that awful wrath?” 24 They will be told, “Because they forsook the covenant that Adonai, God of their fathers, made with them when He freed them from the land of Egypt; 25 they turned to the service of other gods and worshiped them, gods whom they had not experienced and whom He had not allotted to them. 26 So Adonai was incensed at that land and brought upon it all the curses recorded in this book. 27 Adonai uprooted them from their soil in anger, fury, and great wrath, and cast them into another land, as is still the case.”

כח הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד-עולם לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: (ס)

28 The concealed things are for Adonai our God; but the revealed things are for us and our children, forever, to do all the words of this Teaching.

Deuteronomy 30

א והיה כי-יבאו עליך כל-הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבתי אל-לבבך בכל-הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ב ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר-אנכי מצוה היום אתה ובליד בכל-לבבך ובכל-נפשך: ג ושם יהוה אלהיך את-שבותך ורחמך ושם יקבצך מכל-העמים אשר הפיךך יהוה אלהיך שמה: ד אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחה: ה והביאך יהוה אלהיך אל-הארץ אשר-ירשו אבותיך וירשתה והיטבת והרבית מאבותיך: ו ומל יהוה אלהיך את-לבבך ואת-לבב זרעך לאהבה את-יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך למען חייך: ז ונתן יהוה אלהיך את כל-האלות האלה על-איביך ועל-שנאיך אשר רדפוך: ח ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את-כל-מצוותיו אשר אנכי מצוה היום: ט והותירך יהוה אלהיך בכל | מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי | ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר-שש על-אבותיך: י כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור מצוותיו וחקותיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל-יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך: (פ)

1 When all these things befall you—the blessing and the curse that I have set before you—and you take them to heart amidst the various nations to which Adonai your God has banished you, 2 and you return to Adonai your God, and you and your children heed His command with all your heart and soul, just as I enjoin upon you this day, 3 then Adonai your God will restore your fortunes and take you back in love. He will bring you together again from all the peoples where Adonai your God has scattered you. 4 Even if your outcasts are at the ends of the world, from there Adonai your God will gather you, from there He will fetch you. 5 And Adonai your God will bring you to the land that your fathers possessed, and you shall possess it; and He will make you more prosperous and more numerous than your fathers. 6 Then Adonai your God will open up your heart and the hearts of your offspring to love Adonai your God with all your heart and soul, in order that you may live. 7 Adonai your God will inflict all those curses upon the enemies and foes who persecuted you. 8 You, however, will again heed Adonai and obey all His commandments that I enjoin upon you this day. 9 And Adonai your God will grant you abounding prosperity in all your undertakings, in the issue of your womb, the offspring of your cattle, and the produce of your soil. For Adonai will again delight in your well-being, as He did in that of your fathers, 10 since you will be heeding Adonai your God and keeping His commandments and laws that are recorded in this book of the Teaching—once you return to Adonai your God with all your heart and soul.

יא כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא-נפלאה היא ממך ולא רחקה הוא: יב לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: יג ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל-עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: יד כִּי-קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו: (ט)

11 Surely, this Instruction which I enjoin upon you this day is not too baffling for you, nor is it beyond reach. 12 It is not in the heavens, that you should say, "Who among us can go up to the heavens and get it for us and impart it to us, that we may observe it?" 13 Neither is it beyond the sea, that you should say, "Who among us can cross to the other side of the sea and get it for us and impart it to us, that we may observe it?" 14 No, the thing is very close to you, in your mouth and in your heart, to observe it.

טו ראה נתתי לפניך היום את-החיים ואת-הטוב ואת-המוות ואת-הרע: טז אשר אנכי מצוה היום לאהבה את-יהוה אלהיך ללכת בדרךיו ולשמר מצויותיו וחקותיו ומשפטייו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה: יז ואם-יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחית לאלהים אחרים ועבדתם: יח הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא-תאריכו ימים על-האדמה אשר אתה עבר את-הירדן לבא שמה לרשתה: יט העידתי בכם היום את-השמים ואת-הארץ החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: כ לאהבה את-יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חילך וארץ ימיד לשבת על-האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: (פ)

15 See, I set before you this day life and prosperity, death and adversity. 16 For I command you this day, to love Adonai your God, to walk in His ways, and to keep His commandments, His laws, and His rules, that you may thrive and increase, and that Adonai your God may bless you in the land that you are about to enter and possess. 17 But if your heart turns away and you give no heed, and are lured into the worship and service of other gods, 18 I declare to you this day that you shall certainly perish; you shall not long endure on the soil that you are crossing the Jordan to enter and possess. 19 I call heaven and earth to witness against you this day: I have put before you life and death, blessing and curse. Choose life—if you and your offspring would live— 20 by loving Adonai your God, heeding His commands, and holding fast to Him. For thereby you shall have life and shall long endure upon the soil that Adonai swore to your ancestors, Abraham, Isaac, and Jacob, to give to them.

Deut. 29:9-10

אתם נצבים היום - today, Rosh Hashanah

כלכם לפני יי אלהיכם -- your whole self in the presence of God

1. ראשיכם your heads - intellectual side
2. שבטיכם your tribes - social side
3. זקניכם your elders - your wisdom, experience
4. ושטריכם your officers - your superego
5. כל איש ישראל all the men - your masculine side
6. טפכם your children - your childlike side/your primal side
7. נשיכם your women - your feminine side
8. וגר אשר בקרב מחניך the resident alien within your camp - the part of you that feels alienated, distant, foreign
9. מחטב עציך the hewer of your wood - your physical side
10. עד שאב מימך the drawer of your water - your spiritual side

DEUTERONOMY 29

טו כִּי־אַתֶּם יַדְעֶתֶם אֶת אֲשֶׁר־שָׁבְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאֶת אֲשֶׁר־עָבְרָנוּ בְּקִרְבֵּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָבַרְתֶּם: טו
וַתֵּרְאוּ אֶת־שִׁקּוּצֵיהֶם וְאֶת גְּלִילֵיהֶם עֵץ וְאֲבָן כֶּסֶף
וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם: יז פֶּן־יֵשׁ בְּכֶם אִישׁ אִוֶּשֶׁה אוֹ
מִשְׁפָּחָה אִו־שֵׁבֶט אֲשֶׁר לִבּוֹ פָּנָה הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם פֶּן־יֵשׁ
בְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה: יח וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ
אֶת־דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים הַזֵּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבּוֹ לֵאמֹר
שְׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בְּשִׂרְרוֹת לִבִּי אֶלְדָּ לְמַעַן סִפּוֹת
הַרְוָה אֶת־הַצְּמָאָה:

15 Well you know that we dwelt in the land of Egypt and that we passed through the midst of various other nations through which you passed; 16 and you have seen the detestable things and the fetishes of wood and stone, silver and gold, that they keep. 17 Perhaps there is among you some man or woman, or some clan or tribe, whose heart is even now turning away from Adonai our God to go and worship the gods of those nations—perhaps there is among you a stock sprouting poison weed and wormwood. 18 When such a one hears the words of these sanctions, he may fancy himself immune, thinking, “I shall be safe, though I follow my own willful heart”—to the utter ruin of moist and dry alike (or, “adding drunkenness to thirst”).

Rashi on Deut. 29:17

שרש פרה ראש ולענה. שרש מגדל עשב מר פגידין שהם מרים, כלומר מפרה ומרבה רשע בקרבכם:
“A root of gall and wormwood.” A root that grows a better herb... i.e., who increases wickedness among you.

Rashi on Deut. 29: 18

והתברך בלבבו. לשון ברכה, יחשב בלבבו ברכת שלום לעצמו לאמר, לא יבואוני קללות הללו, אך שלום יהיה לי:
V'hitbarekh bilvavo. The language of blessing. He will think in his mind a blessing of peace for himself, saying, these curses will not come upon me, but rather I will have peace.

Hizkuni on Deut. 29: 18

והתברך לשון ברכה כאשר ישמע הקללה, יתברך בלבבו ויאמר שלום יהיה לי כמו אדם כאשר שומע הקללה אומר חוץ ממני.
V'hitbarekh - the language of blessing when he hears the curse, the will bless in his own mind saying all will be well with me, **like a person who hears the curse and says “except for me.”**

Howard Thornton, Deep Is the Hunger, pp. 107-108

The cult of inequality appeals to all of us in some of its aspects. One of the most subtle forms of its appeal is in the way in which it inspires us to think that life will always make exceptions in our case. We think that the things that apply to the rest of mankind do not apply to us. We are exceptions because we belong to the cult of inequality. This often has a special appeal to youth. Because I am young, I say to myself, “The thing that I do, do not count. Life will make an exception in my case because I am young.” Most persons who are positions of power belong to this cult. Again and again, power causes us to feel that we are outside of the operation of the normal moral or physical laws. What applies to the persons of less power than we have does not apply to us. We are exceptions. Many Christians belong to this cult. Because they are Christians, some people are convinced not only that they are better than “the lesser breed without the law,” but also that they have an inside track with God. The Cult of inequality is the breeder of one of life’s greater illusions; namely, that exceptions will be made in our case because we *belong*.

Our Father, teach us that “nothing walks with aimless feet” and that the history of our life is its own judgment.

Rashi on Deut. 29:28

הנסתרת לה' אלהינו.

ואם תאמרו מה בידנו לעשות? אתה מעניש את הרבים על הרהורי היחיד, שנאמר "פן יש בכם איש וגו'", ואחר כך "וראו את מכות הארץ ההוא", והלא אין אדם יודע טמונותיו של חברו אין אני מעניש אתכם על הנסתרות, שהן לה' אלהינו, והוא יפרע מאותו יחיד, אבל "הנגלות לנו ולבנינו" לבער הרע מקרבנו, ואם לא נעשה דין בהם יענשו הרבים. נקוד על לנו ולבנינו לדרש שאף על הנגלות לא ענש את הרבים עד שעברו את הידן, משקבלו עליהם את השבועה בהר גרזים ובהר עיבל ונעשו ערבים זה לזה (סוטה ל"א; ע"י סנהדרין ע"ג):

THE SECRET THINGS BELONG TO ADONAI OUR GOD .

And if you will say, "But what can we do? You punish the many(the whole community) for the thoughts of the few! As it says, (v. 17): 'Lest there should be among you a man, [or a woman or a family]...', and afterwards it states, (v. 21) 'And they will see the plagues of that land.' And surely no one can know the secret thoughts of another!"

[Now, I reply]: "I do not punish you because of secret thoughts, for they 'are for Adonai Eloheinu,' and God will deal with that individual;. But 'the revealed things belong to us and to our children' to destroy the evil from our our midst. And if we do not carry out justice regarding them, the whole community will be punished..

There are dots on the words לנו ולבנו to suggest that even for the revealed sins, God did not punish the community until they had crossed the Jordan — from the moment when they took upon themselves the oath on Mount Gerizim and Mount Ebal and had thus become responsible for one another (Sanhedrin 43b; cf. Sotah 37b).